

- Chr. Ludw. Gerling*, Beiträge zur Geographie Kurhessens. 2tes Heft.
Cassel. 1839.
- Bulletin scientifique de l'academie de Petersbourg. Vol. VIII & Vol. IX. Fasc. 1.
- Bulletin de la société Impériale des naturalistes de Moscou. 1841.
No. 2, 3 & 4. 1842. Nr. 1.
- Reiffenberg*, Navigation de la Belgique vers Paris. — Bruxelles 1840.
- — Chemin de fer. Bruxelles 1841.
- — Coup d'œil sur les relations qui ont existé jadis entre la Belgique
et le Portugal. ibid. 1841.
- Compte rendu des séances de la commission royale des sciences de
Bruxelles. 1841. Séance de 3 Juillet 1841.
- Journal of the Royal Geographical society of London. Vol X P. 2 & 3
Vol. XI P. 1.
- Difesa del dottore *Ambrogio Fusinieri* dei suoi principj di meccanica mo-
lecolare; (Annali delle scienze del regno Lombardo Veneto. 1841).
- Proceedings of the electrical society of London. Part 4.

Mödet den 17de Juni.

Etatsraad *Reinhardt* forelæste et af *Dr. Lund* indsendt Udtog af
en Afhandling især over Brasiliens Rovdyr i nuværende og forrige
Jordperiode.

Denne Familie tilbyder for Palæontologen en særegen Interesse
paa Grund af Mangfoldigheden af Modificationer, som Bygningen af dens
Tandsystem udfolder, og Bestemtheden af de Charakterer, som disse Mo-
dificationer afgive, ei blot til Fastsættelsen af Slægterne, men endog til
Adskillelsen af den største Deel af Arterne.

Af de fem Grupper, hvori denne Familie deler sig, Bjørnenes,
Maarenes, Kattenes, Hundenes og Viverrernes, ere ikkun de fire første
repræsenterede i Brasilien. Forfatteren begynder med Hundegruppen,
der indtager hele nærværende Afhandling.

Af denne Gruppe var, indtil de nyere Tider, ingen Former be-
kjendte fra Brasilien, idet den ældre classiske Forfatter *Marcgraaf* ei om-

taler noget herhen hørende Dyr. Først efterat Azara havde gjort Naturforskerne bekendt med tvende vildtlevende Arter af Hundeslægten for det tilgrændsende Paraguai, oplystes ved senere Reisende Tilstedeværelsen i Brasilien ligeledes af tvende Arter, der da holdtes for overeensstemmende med de paraguaiske.

Dette Antal er ved Forfatterens Undersøgelser bleven betydelig forøget, saa at han nu seer sig i Stand til at opstille fem Arter af den nulevende og syv af den uddøde Skabning, hine indbefattede i to, disse fire Slægter, ialt fem Slægter med tolv Arter.

Den hele Gruppe deler han, forsaavidt som angaaer de brasilianske Arter, i to Undergrupper, hvoraf den ene indbefatter de normalere Slægter med to Knusetænder bagved Rovtanden saavel i Oversom Underkjæven, den anden de mere afvigende Slægtsformer, der ved Aftagelsen af Antallet af Knusetænderne danne en Overgang til Maargruppen. Den første Undergruppe indbefatter to Slægter: den egentlige Hundeslægt, *Canis*, karakteriseret ved Tilstedeværelsen af en Tak paa den indvendige Side af Rovtanden i Underkjæven, samt af to Knuder paa denne Tands bagre Afsats, og Slægten *Palæocyon*, der adskiller sig ved Mangel af den omtalte Tak, og ved Forsvindelsen af den ene af Knuderne paa den bagre Afsats.

Hundeslægten tilbyder en dobbelt Udviklingsrække, eftersom den knusende eller skærende Deel af Tandsystemet er meest udviklet. Til den første af disse Rækker høre alle de nuværende oprindelige Arter i Brasilien, der dele sig i to Afdelinger: de mindre Arter, hvis Hjerneskal mangler den for Rovdyrene almindelige Issekam, og de større, der besidde en saadan. Hine kunne efter Pupillens Beskaffenhed fordeles i to Underafdelinger: *Rævne* med linieformig og *Chakalerne* med rund Pupil.

Til den første af disse Underafdelinger hører sandsynligviis det førstbeskrevne Dyr, hvilket Forfatteren opstiller som en ny Art under Navnet *Canis brasiliensis*, og hvis Forskjellighed fra de tilgrændsende Arter: *C. Azarae*, *cinereo-argenteus*, *cancrivorus*, *fulvipes*, samt *St. Hilaire's Guarachá* omstændelig afhandles. Af Chakalernes Underafdeling beskrives to Arter, *Canis fulvicaudus* og *C. vetulus* af hvilke den første er ny, den anden beskrevet af Prindsen af Neuwied, men forvexlet med den paraguaiske Ræv. Efter en detailleret osteologisk Sammenligning imellem disse tre Arter fremstiller Forfatteren de til denne Afdeling

henhørende uddøde Arter, af hvilke to: *Canis robustior* og *protalopex* vise sig tilstrækkeligen forskjellige fra de nulevende, imedens en tredje efterlader nogen Uvished, deels hvorvidt den er forskjellig fra den nulevende Art: *C. fulvicaudus*, deels hvorvidt dens Levninger ere af samme Alder, som de to foregaaendes, hvorfor den ogsaa er anført uden Nummer paa Listen over de fossile Arter.

Den anden Afdeling af Hundeslægtens omnivore Række, indbefatter kun een nulevende Art i Brasilien: Guaraen *Canis jubatus*, hvis Forskjelligheder fra den europæiske Ulv saavel i Levemaade som i Form og Beenbygning omstændelig udhæves. Af denne Afdeling ere hidtil ingen fossile Arter forekomne.

Af den carnivore Række af Hundeslægten besidder Brasilien for Tiden ingen vildtlevende Arter, derimod synes den forsvundne Fauna at have eiet een herhenhørende Art af Størrelse som Ulven, for hvilken foreslaaes Navnet *Canis lycodes*. Ved denne Leilighed indlader Forfatteren sig i nærmere Undersøgelser om Oprindelsen af Huushunden i Amerika, hvoraf han uddrager det Resultat, at de Hunde, som Spanierne forefandt ved Erobringen af denne Verdensdeel, ei nedstamme fra nogen oprindelig vild Art i Landet, men fra Individuer, der have været indførte til Vestkysten af Amerika fra det østlige Asien.

Den anden Slægt af den første Undergruppe, *Palæocyon*, tilhører udelukkende Forverdenen. Af de tvende Arter hvorpaa den er grundet, er den ene, *P. troglodytes* (*Canis troglodytes* i de foregaaende Oversigter), af Størrelse og Proportioner som den europæiske Ulv, den anden, *P. validus*, noget mindre, men stærkere bygget. De levede begge i Hulerne, og ere Hovedophavene til Indbringelsen af Knoklerne i samme.

Slægten *Palæocyon* danner Overgangen til den følgende Slægt: *Speothos*, hvormed den anden Undergruppe begynder, hvor Antallet af Knusetænderne synker ned under det for den egentlige Hundeslægt normale Tal. Alle de Modificationer i Tandsystemet, der optraadte hos *Palæocyon*, gjentage sig hos *Speothos*, hvilken endnu fører et Skridt videre i den carnivore Retning ved Forsvindelsen af den bagerste Knusetand i Underkæven. Ogsaa denne Slægt forekommer blot i fossil Tilstand og hidtil ikkun med een Art, *S. pacivorus*, af Størrelse som en Ræv, men af langt stærkere Bygning, med kortere Extremiteter og Hale, og

især udmærket ved en overordentlig kraftig Tandbygning. Den levede, som Arterne af den foregaaende Slægt, i Hulerne, hvor den indslæbte mindre Dyr, som Harer, Cutiaer, men fremfor alt Pacaer, der synes at have dannet dens Hovednæring.

Den anden Slægt af denne Underafdeling, *Icticyon*, forekommer i levende Tilstand i een Art: *I. venaticus*, men med saa faa Individuer, at den synes sin Undergang nær. Dette Dyr er af Størrelse som Næsebjørnen, af undersætsig, bjørneagtig Bygning og af Farve som Hønningjæveren (Huro s *Galictis barbara*). Det trækker om i Smaaflokke i Skovene af det indre Höiland, og jager som Hundene. Dets hele indre Bygning viser, at det hörer til Hundegruppen, og navnlig knytter sig umiddelbar til den foregaaende Slægt *Speothos*, hvis Tandsystem det gjentager med ny tilkommende Modificationer, der före det endnu videre frem i den carnivore Retning ved Forsvindelsen af den bagre Knusetand ogsaa i Overkjæven, saa at dette Dyr, hvad Antallet af Tænderne angaaer, vilde efter Cuvier's System høre til Maargruppen.

Melketandsystemet af dette Dyr tilbyder den Eiendommelighed, at Rovtanden i Overkjæven mangler den indre Afsats. Da dette Forhold iblandt de nulevende Rovdyrsslægter hidtil ikkun var bekjendt hos Gueparden (*Cynailurus Wagl.*), havde Forfatteren henført en fossil Tand, der tilböd denne Charakter, til et Dyr af denne Slægt, men det viste sig nu, at denne Tand hidrörer fra en Art af den nye Slægt *Icticyon*. Den fossile Art (*I. major*) er noget større end den nulevende, og udviser forövrigt specifikke Forskjelligheder.

Med Slægten *Icticyon* synes imidlertid endnu ikke Rækken af Overgangsslægterne, der före fra Hundeslægten til den carnivore Afdeling af Maargruppen, at være sluttet. Nogle fossile Tænder antyde nemlig Tilstedeværelsen i hine Tider af en til *Icticyon* nærgrændsende Dyreform, der ved Mangelen af indre Afsats paa Rovtanden i Overkjæven, ei blot i Melketandsperioden som *Icticyon*, men selv i det blivende Tandsystem, tilknytter sig som det yderste Led af denne Overgangsrække i den carnivore Retning. Forfatteren foreslaaer for denne Slægt Navnet *Abathmodon*.

Hvad de almindelige Resultater angaaer, da ere de tidligere opstillede størstedelen bleven bekræftede ved de i nærværende Afhandling indeholdte mere detaillerede Undersögelser, navnlig hvad angaaer den ældre Faunas større Rigdom saavel paa Slægts- som paa Artsformer,

saavel som den constante Forskjellighed imellem begge Perioders Arter. Derimod har den Analogie, som Forfatteren i sine første Meddelelser troede at bemærke imellem enkelte Former af Brasiliens uddøde Dyreskabning og nulevende Former af den gamle Verden; tabt nogle af sine Stötter, idet Slægten *Cynailurus* gaaer ud, og i dens Sted træder den amerikanske Form *Icticyon*, ligesom Slægten *Speothos* viser en langt væsentligere Tilnærmelse til denne nævnte nye amerikanske Slægt, end til det Dyr fra Indien (*Canis primævus* Hodgs), hvormed det hidtil sammenlignedes. Som Repræsentanter for Brasiliens fordem gerontogæiske Former blive nu kun tilbage Antilopen og Hesten.

Skjönt Afhandlingen selv indskrænker sig til ikkun een af Rovdyrfamiliens Grupper, Hundegruppen, har Forfatteren dog vedföiet en Fortegnelse paa Arterne af hele Familien, der indeholder Resultaterne af de seneste Undersögelser. Det sees af denne, at Antallet er foröget for den nuværende Fauna med een Art (*Canis fulvicaudus*), for den uddøde Fauna med een Slægt og fire Arter. Iblandt de övrige Familier har Gnavernes modtaget en Tilvæxt af een nulevende Art (*Mus grypus*) og een uddöd, hörende til Hareslægten, större end den her nulevende Art (*Lepus protolagos*). Denne sidste bliver af særdeles Interesse derved, at nu ogsaa Hareslægten træder ind under de samme Forhold som Capivaren, Pacaen og Cutiaen, idet den tilbyder for den nærværende Periode ikkun een Art, for den forsvundne Periode derimod to, hvoraf den ene er paafaldende overeensstemmende med den nulevende Art, medens den anden afviger ved en betydeligere Störrelse. Blandt de fossile Arter, hvis Anatomie og Forhold til de nulevende har modtaget væsentlige Oplysninger, höre fornemmelig fölgende tre: 1) den fossile Hest, der har viist sig ei blot specifik forskjellig fra de nulevende Arter, men endog i den Grad, at den muligen vil komme til at danne en egen Slægt, der nærmer sig noget til de drövtvggende Dyr (Tanken ledes her uvilkaarlig til den af Molina for Chili angivne klovede Hest), uden dog at stemme med den i senere Tider opstillede Slægt *Hippotherium*; 2) den fossile Tapir, der i Dannelsen af Craniumet frembyder betydelige Forskjelligheder fra den nulevende Art; og endelig 3), det Dyr, der hidtil har staaet paa Listen under Navnet *Ursus brasiliensis*, hvilket efter senere tilkomne Materialier viser sig forskjellig fra den egentlige Björneslægt, og grændsende nærmere til den nulevende brasilianske Repræsentant for

denne Slægt, Næsebjørnen. Forfatteren foreslaaer for dette Overgangsdyr indtil videre Navnet *Nasua ursina*, skjönt han ei tvivler om, at det ved et fuldstændigere Bekjendtskab vil vise sig tilstrækkelig afvigende fra denne sidstnævnte Slægt til at danne en egen.

Etatsraad *Reinhardt* meddeelte Bemærkninger over tvende for den grønlandske Fauna nye Fiskearter.

“Den ene af disse, *Liparis glutinosus* (Pal.), af hvilken forevistes et Specimen og et fuldstændigt Skelet, er omtrent for 100 Aar siden opdaget af den utrættelige Steller ved den østlige Kyst af Kamschatka. Han udkastede en fuldstændig Beskrivelse og en kort Anatomie af den i sin Dagbog 1741. Dagbogen tilligemed et vindtörret Exemplar af Fisken indsendtes til det keiserlige Videnskabernes Academie i Petersborg, hvorfra begge Dele efter flere Aars Forløb meddeelttes den berømte *Pallas*, som gav Fisken Navn af *Cyclopterus gelatinosus*, og leverede i det 7de Hefte af *Specilegia zoologica* Aar 1769 den *Stellerske* Beskrivelse og Anatomie, med nogle Tilføielser om Skelettet, hvortil det vindtörrede Exemplar blev anvendt. Tillige giver han en Afbildning af Fisken efter dette Exemplar, men som er aldeles vildledende. Fra *Specilegius* gik Arten over i Systemerne og blev naturligviis optaget i *Pallas* Fauna rossoasiatica (1831), men uden ringeste Forandring i Beskrivelsen. Denne Art har siden *Stellers* Död, saa vidt jeg veed, ikke været fundet eller omtalt efter Autopsie af nogen Zoolog. Statsraad *Brandt* i Petersborg har underrettet mig om, at den ikke er forekommet i de Sendinger, som det keiserlige Videnskabernes Academie har erholdt i de sidste to Decennier fra Kamschatka, og at den ikke findes i *Academiets* Samling.

Nogle faa Forfattere nævner vel hypothetisk denne Art; saaledes mener *Fabricius* at den store grønlandske Art, *Museets Liparis tunicatus* vel kunde være den *stellerske*, men dertil er aldeles ingen Grund. Naar *Bennet* erklærer den paa *Beechy's* Reise ved Öen *St. Lorenzo* fundne, af *Collie* anmeldte *Liparis* for at være *Liparis glutinosus*, saa synes